

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

*Απόφαση της Εκτελεστικής Επιτροπής της Α.Δ.Ε.Δ.Υ.
για το Νόμο 4250/2014 περί «αξιολόγησης».*

Αγωνιζόμαστε ενάντια σε μια δήθεν Αξιολόγηση.

Κανείς να μην συνεργήσει σε απολύσεις συναδέλφων.

Η κυβέρνηση, η Ευρωπαϊκή Ένωση και το Δ.Ν.Τ., έχουν αποφασίσει να περιορίσουν **στο ελάχιστο όλες τις Κοινωνικές Δομές και υπηρεσίες**, αυτές που αποτελούν κατακτήσεις του εργατικού και λαϊκού κινήματος τα τελευταία εκατό χρόνια.

Η κυβέρνηση αδιαφορώντας για τις επιπτώσεις αυτής της πολιτικής στα λαϊκά στρώματα, στους εργαζόμενους και στους ανέργους, προχωράει με εντατικούς ρυθμούς στο ξήλωμα των κατακτήσεων σε Παιδεία, Υγεία, Κοινωνική Ασφάλιση, Τοπική Αυτοδιοίκηση, καθώς και σε τομείς Κοινωνικών Αγαθών, όπως η Ενέργεια, το Νερό κ.ά., παραχωρώντας ολόκληρους τομείς στους ιδιώτες μεγαλοεργολάβους.

Εμείς όμως δεν πρέπει να τρέφουμε αυταπάτες. Βασικός στόχος της ασκούμενης πολιτικής είναι η βίαιη απορρύθμιση των εργασιακών σχέσεων στο Δημόσιο. Επί της ουσίας, μεθοδεύεται η αντικατάσταση του «ακριβού» προσωπικού, με εργαζόμενους που θα έχουν εκπέσει στο καθεστώς του «ωφελούμενου» ή του ενοικιαζόμενου, θα αμείβονται με μισθούς πείνας και θα εργάζονται χωρίς ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα.

Αυτόν το στόχο εξυπηρετεί και η «αξιολόγηση». Έπειτα από την κατασκευή χιλιάδων «επίορκων υπαλλήλων», καθώς και «πλεονάζοντος προσωπικού», η κυβέρνηση προσπαθεί τώρα με εργαλείο τη συγκριτική αξιολόγηση να δημιουργήσει μια νέα δεξαμενή διαθεσίμων και υπό απόλυτη υπαλλήλων. Είναι μάλιστα αποκαλυπτικό των προθέσεων και των στόχων της ότι δεν αρκείται σε ένα αυταρχικό σύστημα αξιολόγησης, αλλά καθορίζει εκ των προτέρων τα ποσοστά και

τις κλίμακες αξιολόγησης με στόχο την εγκαθίδρυση ενός μόνιμου μηχανισμού δημιουργίας δεξαμενών υπαλλήλων προς απόλυτη.

Η αυθαιρεσία, άλλωστε, στον καθορισμό των ποσοστών και στον τρόπο που αυτά θα κατανεμηθούν σε επίπεδο Γενικών Διευθύνσεων και Τμημάτων αποκαλύπτει ότι βασικός στόχος δεν είναι η βελτίωση της Δημόσιας Διοίκησης, αλλά η κατάργηση Υπηρεσιών, η απόλυτη προσωπικού και η μισθολογική καθήλωση ή/και υποβάθμιση των μη αρεστών. Επί της ουσίας, με τις διατάξεις των άρθρων 20-32 του Νόμου 4250/2014, επιχειρείται η χειραγώγηση του σώματος των Δημοσίων Υπαλλήλων από την κυβέρνηση και η αναπαραγωγή των υφιστάμενων σχέσεων εξουσίας εντός των Δημοσίων Υπηρεσιών. Εργαλείο για τους σκοπούς αυτούς συνιστά αφενός η επιβολή υποχρεωτικής ποσόστωσης (25% άριστοι, 60% μέτριοι και 15% ανεπαρκείς) στις αξιολογήσεις των υπαλλήλων και αφετέρου η χρησιμοποίηση των Προϊσταμένων, για να αξιολογήσουν υποχρεωτικά, με προκατασκευασμένα αποτελέσματα τρόπο, όλους τους άλλους υπαλλήλους.

Στόχος της κυβέρνησης είναι, επίσης, να δημιουργήσει, μέσω της τρομοκρατίας και του φόβου της απόλυτης, εργαζόμενους που θα είναι πλήρως υποταγμένοι στους σχεδιασμούς της ασκούμενης πολιτικής και έρμαια στη βούληση (πολιτική ή και προσωπική) των εκάστοτε Προϊσταμένων. Είναι φανερό ότι το κλίμα που θα δημιουργηθεί στους χώρους εργασίας θα επηρεάσει αρνητικά την εξυπηρέτηση των πολιτών και την παροχή των Δημοσίων Κοινωνικών αγαθών.

Η Εκτελεστική Επιτροπή της Α.Δ.Ε.Δ.Υ., με βάση τις παραπάνω εκτιμήσεις και στο πλαίσιο των αποφάσεων και της εξουσιοδότησης του Γενικού Συμβουλίου αποφασίζει:

- **Να διεκδικήσει και να οργανώσει την πάλι των εργαζομένων για την κατάργηση του Νόμου 4250/2014 και των διατάξεων που επιβάλλουν ένα σύστημα «αξιολόγησης», ενταγμένο στους γενικότερους στόχους για περαιτέρω διάλυση των εργασιακών σχέσεων στο Δημόσιο και για δημιουργία μιας νέας τεράστιας δεξαμενής υπό απόλυτη υπαλλήλων, η οποία θα αξιοποιείται ανάλογα με τις «ανάγκες» κυβέρνησης και τρόικας.**
- **Να χρησιμοποιήσει σε κεντρικό, όσο και σε επίπεδο Ομοσπονδιών και πρωτοβαθμίων Συλλόγων και Σωματείων, όλες τις μορφές αγώνα (απεργίες, στάσεις εργασίας, συγκεντρώσεις, παραστάσεις διαμαρτυρίας κ.λπ.), ώστε να ακυρώσει τη νέα επίθεση σε βάρος των εργαζομένων. Στο πλαίσιο αυτό, θα χρησιμοποιήσει και κάθε νομική δυνατότητα για τη μη εφαρμογή του Νόμου (προσφυγή στο ΣτΕ, αρμόδια δικαστήρια κ.λπ.), αξιοποιώντας προς την**

κατεύθυνση αυτή και τη γνωμοδότηση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής που χαρακτήρισε ως αντισυνταγματικές τις διατάξεις του.

- **Να καλέσει τους εργαζόμενους και ιδιαίτερα όσους εμπλέκονται στην εφαρμογή του νόμου, λόγω της θέσης τους στη διοικητική ιεραρχία, να απέχουν από κάθε σχετική διαδικασία. Κανείς δεν πρέπει να συνεργήσει με την υπογραφή και τη συμμετοχή του σε απολύτως συναδέλφων. Κανείς δεν πρέπει να βάλει την υπογραφή του σε μία προδήλως παράνομη και αντισυνταγματική διαδικασία.**

Εξάλλου και μόνο η εισαγωγή αυθαίρετης ποσόστωσης και περαιτέρω επιμερισμού ανά οργανική μονάδα στρεβλώνει κάθε έννοια «αντικειμενικής» και «δίκαιης» κρίσης, που οι εισηγητές του Νόμου ισχυρίζονται ότι αποκαθιστούν. Κι αυτό γιατί ακόμα κι αν ο αξιολογητής κρίνει ότι υπάρχουν πολλοί «ισάξιοι» υπάλληλοι στη μονάδα που προϊσταται, δεσμεύεται από τις διατάξεις του νόμου να εξαιρέσει οπωσδήποτε κάποιους, υλοποιώντας υποχρεωτικά την ποσόστωση. Τα παραπάνω φυσικά αποτελούν επαρκή λόγο για την προσφυγή εκατοντάδων χιλιάδων αξιολογούμενων στη δικαιοσύνη. Υπό την έννοια αυτοί οι «αξιολογητές» συμμετέχοντας στη διαδικασία αυτή διακινδυνεύουν να βρεθούν αντιμέτωποι με χιλιάδες προσφυγές εις βάρος τους.

- **Να καλέσει τις Δευτεροβάθμιες και Πρωτοβάθμιες Συνδικαλιστικές Οργανώσεις να προχωρήσουν άμεσα σε Γενικές Συνελεύσεις σε όλες τις υπηρεσίες και τους χώρους εργασίας με βασικό στόχο την ενημέρωση, τη συζήτηση και τη λήψη μέτρων για την ακύρωση της διαδικασίας της «αξιολόγησης».**

Η Εκτελεστική Επιτροπή της Α.Δ.Ε.Δ.Υ. σε νέα συνεδρίασή της θα συγκεκριμενοποιήσει τις αποφάσεις της ανάλογα με τις εξελίξεις

Από την Εκτελεστική Επιτροπή της Α.Δ.Ε.Δ.Υ.

**Έκθεση της Επιστημονικής Επιτροπής της Βουλής
(Β' Διεύθυνση Επιστημονικών Μελετών, Τμήμα Νομοτεχνικής Επεξεργασίας
σχεδίων και προτάσεων Νόμων).**

«Όπως έχει παγίως κριθεί από τη νομολογία κατά την ερμηνεία των ανωτέρω διατάξεων (...) βασικές αρχές και κατευθύνσεις του συστήματος αξιολόγησης είναι η αντικειμενική και αμερόληπτη στάθμιση βάσει σαφώς προσδιοριζόμενων κριτηρίων της επαγγελματικής ικανότητας και καταλληλότητας των υπαλλήλων σε σχέση με το αντικείμενο της εργασίας τους και τα καθήκοντά τους, αλλά και της απορρέουσας από το Σύνταγμα (άρθρο 5) αρχής της αξιοκρατίας (...) η δε βαθμολόγηση των Δημοσίων Υπαλλήλων πρέπει να γίνεται πάντοτε μετά από αντικειμενική και ουσιαστική αξιολόγηση και κρίση τους από τα αρμόδια όργανα (ΣτΕ 1667-9/2002, βλ. και ΣτΕ 1670/2002 Διοικ. Εφ. Αθ. 788/2011, Διοικ. Εφ. Αθ. 88/2010. Βλ., επίσης, άρθρο 81 παρ. 1 του Ν.3528/2007 «Κύρωση του Κώδικα Κατάστασης Δημοσίων Πολιτικών Διοικητικών Υπαλλήλων και Υπαλλήλων Ν.Π.Δ.Δ. (...) Υπό το φως των ανωτέρω, δημιουργείται προβληματισμός ως προς το αν η αναγκαιότητα επιβολής των προτεινόμενων ποσοστώσεων για την επίτευξη του επιδιωκόμενου από τον Νόμο σκοπού είναι εμφανής και σαφώς διαγνώσιμη, ώστε να συνιστά αναλογικό, σύμφωνο προς το άρθρο 25 παρ.1 του Συντάγματος, περιορισμό του δικαιώματος των Δημοσίων Υπαλλήλων να εξελίσσονται και να αξιολογούνται βάσει σαφώς προσδιοριζόμενων κριτηρίων επαγγελματικής ικανότητας και καταλληλότητας, σε σχέση προς το αντικείμενο της εργασίας τους και τα καθήκοντά τους, συμφώνως και προς την συνταγματικώς κατοχυρωμένη στο άρθρο 103 παρ.7 εδ. β' του Συντάγματος αρχή της αξιοκρατίας, δεδομένου ότι η βαθμολογία που προτείνεται να λαμβάνει κάθε υπάλληλος δεν θα συναρτάται προς την ατομική του αξία, τις ικανότητες και τις επιδόσεις του κατά την άσκηση των υπηρεσιακών του καθηκόντων, αλλά προς το προκαθορισμένο ποσοστό ανά κλίμακα βαθμολόγησης (πρβλ. και ΣτΕ 1917/1998)».